

A találkozás

A LÉPCSŐHÁZBAN

Mira fut a lépcsőn. Nagyon gyorsan fut.

Kezében rengeteg papír, ceruza, ecset, festék...

A HÁZ ELŐTT

Mira fut. Tamás jön az utcán. Bumm!

Mira: Ó, bocsánat!

Tamás: Bocsánat, bocsánat... Ó!
(*Milyen szép ez a lány...*)

Mi a neved?

Mira: Mira vagyok.

Tamás: Én meg Tamás.

Nagyon örülök! Te nem magyar vagy?

Mira: Csak félig. Félig magyar vagyok, félig indiai.

Tamás: Milyen érdekes! De nagyon jól beszélsz magyarul.

Mira: (*Nevet.*) Persze. Az anyukám magyar. És te?

Tamás: Én is csak félig vagyok magyar, félig pedig német. Erdélyből jövök.

Mira: De jó! És mit csinálsz Budapesten?

Tamás: Matematikát tanítok az egyetemen.

Mira: Matematikát? (*Hűha!*)

Matematikus vagy?!

Jósnó: Lesz egy fiú... talán magyar... vagy német...

Talán fizikus vagy... matematikus...

Mira: Matematikus?!

- Tamás: Igen. Van kedved kávéét inni?
- Mira: I...igen, de most sietek. Megyek a főiskolára. Talán holnap?
- Tamás: Igen, holnap jó lesz. 3 órakor?
- Mira: Rendben.
- Tamás: Mi a telefonszámod?
- Mira: 06 70 2345665.
- Tamás: De jó szám! Az én számom 06 20 7893241. És te mit tanulsz?
- Mira: Művészettörténetet. Én festő vagyok.
- Tamás: Az csodás! Akkor holnap... Nagyon örülök!
- Mira: Én is. Szia!
- Tamás: Szia-szia...
- Mira: *(Húha... matematikus...)*

